

V

LUDVIG CHRISTIAN JOHAN KØBKE

født den 21de Januar 1859, død den 31te Maj 1895.

LIVET formede sig ikke heldigt for den unge Mand, hvis Navn staar over disse Linier. Han var en fjærnere Slægtning af Maleren Christen Købke, og troede sig selv kaldet til at være Maler. Han udstillede i Aarene 83-85 og vistnok en Gang senere Figurbilleder, der viste et utvivlsomt Talent, men som havde en særlig ram Smag i Opfattelsen og en Hvashed i Valget af og Synet paa Motivet, der ikke var skikket til at vinde ham Venner blandt Publikum. Man erindre Scenen hos Dameskræderinden og det han kaldte »Rig Mands Søn og fattig Mands Datter«. Allerede i disse Aar var han betænkt paa at vælge sig en anden Levevej og uddannede sig til Xylograf hos F. Henriksen. Han arbejdede sig frem med stor Energi og naaede hurtigt til at blive Herre over Træsnettets vanskelige Teknik. Efter at have arbejdet et Aarstid i London præsterede han adskillige smukke Træsnit, deriblandt flere efter Werenskiolds Æventyrtegninger samt to af Niels Skovgaards Tegninger til St. Laurentius (Fremtidens Hæfter). Det ene er Billedet, hvor den unge Kvinde giver Laurentius Almisser, det andet Trolden, der bygger Kirke, hvoraf navnlig det sidste overordentlig levende gengiver Tegningens Tone og Streg. 1889 udstillede han en Række Træsnit paa Foraarsudstillingen. I 1890 skar han to Tegninger af Erik Henningsen til »Kejserens nye Klæder« (ligeledes i Fremtidens Hæfter), hvoraf det første med Kejseren i Procession er særdeles sirligt og smagfuldt gjort. Det kan vel kaldes det første Træsnit helt gennemført efter moderne Principper i den tonede Behandling, der er udført her hjemme. Forholdene vare imidlertid meget ugunstige for Træsnettets, og hellere end at beskæftige sig med ganske interesseløse Opgaver tog han fat paa en ny Vej, nemlig at blive Reproduktions-Fotograf. Som saadan arbejdede han fra 1890 til Foraaret 1893, da en svær Sygdom, som han vistnok længe havde baaret paa, kom til Udbrud. Den nedbrød hans stærke Legeme, og han blev ikke mere skikket til Arbejde. Som Træskærer har han vist ualmindelige Evner, og hans solide kunstneriske Opdragelse havde sikkert gjort ham til en fremragende Dygtighed som saadan, naar Lykken havde været ham gunstigere. Han var et godt Hoved, en noget sær og indesluttet Mand, men brav og paalidelig som faa.

F. H.